

حدود ۸۵ درصد از رانندگانی که باعث تصادفات مرتبط با خواب می‌شوند، مرد هستند و حدود یک سوم آنها حداکثر ۳۰ سال سن دارند.

اطاعت از تختی

یکی از استیکرهای پرطرفدار «جوهر» کاراکتر تختی است. او با این کار سعی کرده تختی را به عنوان یک الگو به مخاطبانش معرفی کند. «جوهر» می‌گوید: «تختی جزو معدود شخصیت‌های تاریخ ایران است که هر تیبی قبولش دارن.» این گرافیتی کار ادامه می‌دهد: «خیلیا که از استیکر شومی گیرن و ایرانی نیستن و از مرا جیش می‌پرسن و من ازش تعریف می‌کنم، شیفته تختی میشن.» و معتقد است که ما باید به جای الگو کردن خارجی‌ها به دنبال معرفی چهره‌های خودمان باشیم.

همراه با «جوهر»:

گرافیتی کار ایرانی که در لندن روزگار می‌گذراند

تئوی طرح‌ها بر بدن شهر

اولین اسپری را پدرم برایم خرید

در صد زیادی از گرافیتی برای من یعنی «اعتراض»

«خیابان» پر بیننده ترین صفحه برای طرح‌هایم است

امیر هاتفی نیای از تهران تا لندن چرخیده و «جوهر»ش را میهمان دیوارها کرده. او شیفته تهران است، اما حالا در لندن زندگی می‌کند. «جوهر» کارش را در خیابان از شهریور سال ۹۳ شروع کرده؛ به گروه‌ها و دسته‌بندی‌های گرافیتی ایران کاری ندارد. سرش به کار خودش گرم است. گروهی به نام «تهران» تشکیل داده و آرام پیش می‌رود. «تهران» همان‌هایی‌اند که تهران را می‌چرخانند! «INK» یا «جوهر» حالا تجربه فعالیت در شهری غیر از تهران را دارد. برای همین با او هم صحبت شدیم تا از ماجراهای حضور خیابانی‌اش در تهران و لندن بدانیم.

- کار در خیابون روزا کی شروع کردی؟ حدوداً از شهریور ۹۳ دارم کار می‌کنم.
- چرا خیابون اصلاً؟ به نظرم خیابون پر بیننده ترین صفحه برای نقاشیامه.
- چرا «جوهر» رو انتخاب کردی؟ اول با به اسم دیگه کار می‌کردم که معنی نداشت، ولی بعدا که جدی تر شدم، اسم جدیدمو «اینک» انگلیسی و «جوهر» فارسی و عربی انتخاب کردم؛ به خاطر معنایی که داره. این کلمه به معنی جوهر هدا شدن و سنگ‌های گرانبهاس؛ معنی دیگه شومر کتبه که برای نوشتن و چاپ و نقاشی استفاده میشه. از طرفی هم «اینکینگ» به معنای تئو کردن هم هست که رابطه‌ای داره با تئو کردن طرح‌ها روی بدن شهر مثلاً؛ تئوی موقت البته (لبخند).
- خودت رو متعلق به کدام نسل از گرافیتی ایران میدونی؟
- زیاد درباره نسل‌ها نمی‌دونم و از نسل‌بندی کردن هم خوشم نمیاد. ولی می‌دونم جزو اولی‌ها نیستم.
- از کدام گرافیتی کار ایرانی یا خارجی تأثیر گرفتی؟ از گرافیتی کاری تأثیر خاصی نگرفتم، اما خیلی از گرافیتی کارای ایران رو روی «جوهر بودنم» موثر می‌دونم.
- کار کدومشونو بیشتر دوست داری؟ استنسسیلا و کارای «آیسی سوت» رو خیلی دوس دارم.

«گرافیتی» مال بچه پولدارها نیست

و سخت‌تر گیر میان توی ایران ولی به چیز دیگه هستن؛ ولی به نظر من اسپری زیاد نقش مهمی توی «استنسسیل» نداره. **• محله‌هایی در تهران از کارهای تو میزبانی می‌کنه که معمولاً شمال شهر رو شامل میشه: تجریش، کامرانیه و نیابوران. گرافیتی مال بچه پولدارهاست؟** مته اینه که بگیم به رشته هنری مخصوص به طبقه اقتصادی خاصه؛ اصلاً قبول ندارم. هر کسی می‌تونه «گرافیتی» کار کنه با هر شرایطی؛ ایده و استعداد و تلاشه که مهمتره. **• «گرافیتی کار» با «استریت آرتیست» فرق داره؟** اگه آره، چه فرقی؟ این سوال خیلیا هست؛ ولی چیزی که من فهمیدم گرافیتی جزوی از هنر خیابونه. هنر خیابونی خودش پر فرم‌منس خیابونه، مجسمه‌سازی خیابونی و استنسسیل خیلی هنرهایی که توی خیابون انجام میشن رو شامل میشه. گرافیتی کار هم

استریت آرتیستیه که کارش نقش زدن رو دیواره. **• «صفر لایک» یک پروژه‌س؟ ماجراش چیه؟** «صفر لایک» به پروژه می‌خواستم باشه که نشد. ماجراشم از اونجا بود که به نظرم اومد با آدمای اینستاگرامی باید به زبون اینستاگرامی حرف زد. **• تو برای یک سری از کارهات از کاراکتر «تختی» استفاده کردی؛ چرا؟** به نظرم جزو معدود شخصیت‌های تاریخ ایران است که هر تیبی قبولش دارن؛ صرفاً هم نه فقط برای ایرانی‌ها، خیلیا که از استیکر شومی گیرن و ایرانی نیستن، از مرا جیش می‌پرسن و من ازش تعریف می‌کنم، شیفته تختی میشم؛ «اطاعت» می‌کنم الگو می‌کنم. برای همین به موضوع «اطاعت» می‌ومدم؛ اطاعت کردن و الگو قرار دادن به نفس. به جای «وبی» کردن از آندره د جاینت، اطاعت از تختی خودمون کنیم

• اجرای یک گرافیتی ساده چقدر پول لازم داره؟ درباره کار گرافیتی رایترا زیاد نمی‌دونم، ولی استنسسیل بستگی به تعداد لایه و تعداد رنگ و سایز کاغذ متغیره. قیمتشم از ته قوطی و به ورق اچهار که قبل تر میشد ۵ تومن شروع میشه تا هر چقدر بزرگتر بیشتر. من تا حالا بیشتر از ۱۰۰ تومن کاری نژدم. **• معمولاً با چه اسپری‌ای کار می‌زنی؛ مارکش چیه؟** تهران ناچاراً «دوپلی» به خاطر طیف رنگش؛ الان مونتانا و ام‌تی‌ان ۹۴ می‌زنم. **• تا حالا با «گل‌ریز» و «کاسپین» کار زدی؟ اسپری ایرانی و فرنگی چه فرقی‌هایی با هم داره؟** گل‌ریز نه؛ ولی «کاسپین» آره. به نظرم تنها مشکل اسپری ایرانی طیف رنگ کمشه. از لحاظ کیفیت نه فقط من، خیلیای دیگم تو گرافیتی ایران، اسپری ایرانیو ترجیح میدن، به «دوپلی» البته. الان مونتانا و ام‌تی‌ان با اینکه قیمتشون بالاست

• هر کسی با هر شرایطی میتونه «گرافیتی» کار کنه؛ ایده و استعداد و تلاش مهمه

• امیدوارم دیگه هیچ وقت کار انتقادی روی دیوارای ایران نزنم، چون این یعنی شرایط ایده‌آل شده و برام اعتراضی نمونه

• در لندن حجم اعتراضی گرافیتی‌ها بالاست؛ اعتراضاتشونم معمولاً به داستانه‌ای داخلی کشور شونه؛ مثلاً بزرگیت

• در انگلیس از کارهای گرافیتی کاری مثل «بنکسی» توی موزه‌ها محافظت میشه.

تا حالا با پلیس برخوردی نداشتیم؛ نه لندن، نه تهران

• تا حالا کسی از اطرافیان با فعالیت خیابونیت مخالفت کرده؟ نه هیچ وقت. اطرافیان و خونواده هم هیچ مخالفتی نداشتن. یادمه حتی اولین اسپری رنگم پدرم برام خرید. ولی دوستا و آشناها خیلی وقتا شده مثلاً به شوخی یکن «هنوز دیوارارو خط خطی می‌کنی؟» یا مثلاً «چرا دیوارای مردمو خراب می‌کنی؟» ولی اگه مخالفت جدی هم کنن، مانع نشدن تا حالا بیشتر بهم روحیه دادن البته. **• از گرافیتی کارهای لندن بگو. کاردرست‌هاش چه‌کسایان؟** گرافیتی لندن اعتراضیه؛ معمولاً به چی اعتراض می‌کنن؟ راستش در مورد گرافیتی اینجا و کلن بیرون از ایران من اصلاً در اون حد اطلاعاتی ندارم. چون خودمو زیاد متعلق بهشون نمی‌دونم، با آر تیستاشونم زیاد در رابطه نیستیم؛ ولی مثلاً یکی مثل «بنکسی» که خودش انگلیسیه، الان مثل آثار توی موزه از کاراش توی لندن محافظت میشه. از به سری کاراش که هنوز روی دیواره، با اینکه محتوای فوق‌العاده اعتراضی و سیاسی و سنگینی داره، با شیشه‌های مخصوص محافظت می‌کنن و جنبه تور یستی هم داره. ولی صدر صد حجم اعتراضی بوده کارا خیلی بالاس و اعتراضاتشونم معمولاً به داستانه‌ای داخلی کشور شونه؛ بزرگیت و این داستانا. **• برگردی ایران با جدیست کار تو در خیابون ادامه میدی؟** امیدوارم هیچ وقت دیگه کار اعتراضی رو دیوار توی ایران نزنم؛ چون این یعنی شرایط ایده‌آل شده و برام اعتراضی نمونه‌ای که البته غیر ممکن به نظر می‌رسه. ولی صدر صد کار رو ادامه میدم.

دیگه کار نمیکنم، صدر صد هنوز در جریانش هستن. داخل شهر کارهای بیشتری داری یا خارج از شهر؟ بیرون از شهر تا حالا کاری نژدم و الا فقط در شهر. **لوگیشن یکی از بست‌هاست میگه در «نوشهر» هم کار زدی؛ قضیه‌اش چیه؟** آره، اون کار قدیمیه. رفته بودم شمال. به ویلای مخروبه بود، رفتم کار زدم دو روز. روز اول به چیزایی بود توی ویلا که روز دوم نبود. فهمیدم تنها نبودم. **به نظر، علاقه ز زیادی به شهر تهران داری.** تهرانو خونم می‌دونم. ممکنه ولش کنم بخوام برم سر کار، ولی باز هم می‌گردم خونم. تهرانو خونم اولم می‌دونم همیشه. **به سری می‌خواستم بریم کار بزنیم که برف اومد و نرفتم. همین به مانع بوده فقط (لبخند).** **• دیوارهایی که روش کار می‌زنی رو چطور انتخاب می‌کنی؟** اوایل دیوارایی که کسی روی اونها دید نداشت و جاهای خلوت و یا توی مخروبه و ساختمونای متروکه بودن رو انتخاب می‌کردم که میشه گفت بیشتر جایی تمرین بودن برام. بعد از به مدت می‌خواستم طرح‌ها دیده بشن. با اینکه الان با فضاهای مجازی زیاد مهم نیست که کارت کجا باشه. ولی عکسی که توی فضای مجازی آپلود میشه فقط برای به تعداد خیلی پایینی از مخاطبای جامعه‌س. می‌خواستم کار رو آدمای دیگه به جز فالور هام ببینن. روی دیوارای برتر دتر کار زدم که به نظرم خیلی باز تابش بهتر بود. وقتی دیدم خیلیا خودشون از کارم دقیقن همون روز عکس گرفتن و برام فرستادن، نیازی به گذاشتن عکسای خودم روی دیوار اینستاگر امپندیدم.

خیابون منو یاد «تهران» میندازه

خیلی چیزا. صرفاً اصلی ترین‌اش گرافیتی و هیپ‌هاپ نیست، ولی کلمه خیابون منو بیشتر یاد تهران میندازه؛ اجتماع، ترافیک، تجریش. **معمولاً چه ساعتی برای کار زدن بیرون میری؟** قبلاً بعد از ظهر بعد از مدرسه و گاهی سر شب. الان ولی معمولاً ظهر. اتفاقی بخواد بیفته، میفته. من به نصفه شباً اعتقاد ندارم. **تو با این گزاره موافقی که «گرافیتی فقط مال اول جوونیه و بعدش آدم ازش دست میکشه»؟** به نظر من نه. اون اشتیاق و آدرنالین بالا ش برای اولاشه. بعدش که معمولی میشه، امکان داره خسته شی. هیچ کسی هم نمیتونه دست بکشه. کسای که می‌کنن

«تهران» چطور شکل گرفت؟ اولش که خودم تنها بودم؛ تا پارسال تابستون که اومدم ایران و عضو گرتیم و راهش انداختیم. اسمشم از «لانداز» میاد؛ یعنی لندنی‌ها. وقتی که بخوام درباره تهران «تهران» بگیم، میشه ازش معنایی دیگه‌ای هم گرفت: کسایی که در تهران میدونن، کسایی که از تهران فرار میکنن، یا کسایی که تهران رومی‌چرخونن. **از اعضای این گروه و فعالیت‌هاش بگو.** اولش قرار بود گروه به همراه «سوفی» فقط مخصوص گرافیتی باشه. ولی بعد چند وقت دو تا خواننده آوردیم؛ اولی «فریبا» که به فارسی و دومی «گرید» که به انگلیسی رپ میکنن. فعالیتشون بیشتر هنری می‌دونم تا خیلی هیپ‌هایی و خیابونی. **«تهران» چه هدفی رو دنبال می‌کنه؟** در اصل هدف خودم گروهیه که بیشتر فاز رفاتی داشته باشه و با هم زیر به اسم کار کنیم، ولی از طرفی هم هدف گروهی مون بیشتر بر نداشتن تهرانه؛ نه فقط توی ایران. **خودت از کار خیابونی دنبال چه چیزی؟** اعتراض، یادگیری و ارضای خودم. **گرافیتی برات یا اعتراض معنا میشه؟** صرفاً نه فقط با اعتراض، چیزی دیگه‌ام هست، ولی برای من درصد یادش اعتراضه. **می‌تونیم این جوری بگیم که محتوای کارهای تو سیاسی - اجتماعی‌ه؟ توی کارهات از ترویج صلح، نفی جنگ، تکوین پرندبازی و فساد گفتی.** دقیقاً علمشو ندارم که سیاسی یا اجتماعی، ولی می‌دونم اعتراضی هست. **وقتی اسم خیابون میاد، یاد چی میفتی؟**